

Dosarul nr. 3ra-1467/18

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud: D. Chistol)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Bostan, V. Negru, A. Pahopol)

Î N C H E I E R E

28 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Nina Vascan
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului declarat de Eugeniu Țurcan reprezentat de avocatul Victoria Gamurari,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Eugeniu Țurcan împotriva Consiliului municipal Chișinău și Primăriei municipiului Chișinău, intervenient accesoriu Societatea cu Răspundere Limitată „Frezia-Com” cu privire la constatarea nulității certificatului de urbanism pentru proiectare și a autorizației de construire,

împotriva deciziei din 22 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de Eugeniu Țurcan și s-a menținut hotărârea din 15 martie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a ț ă :

La 5 iunie 2015 Eugeniu Țurcan a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului municipal Chișinău și Primăriei municipiului Chișinău, intervenient accesoriu SRL „Frezia-Com” cu privire la constatarea nulității certificatului de urbanism pentru proiectare.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la 4 noiembrie 2011 Primăria municipiului Chișinău a eliberat SRL „Frezia-Com” certificatul de urbanism pentru proiectare nr. 820/10, care i-a devenit cunoscut la 27 martie 2015, când s-a prezentat la sediul Primăriei municipiului Chișinău pentru a ridica actele solicitate în baza cererii din 5 martie 2015.

Astfel, la examinarea actelor prezentate în baza cererii, a depistat o serie de greșeli și încălcări ale legislației, fapt pentru care la 7 aprilie 2015 a depus o cerere prealabilă privitor la revocarea în tot a certificatului de urbanism pentru proiectare nr. 820/10 din 4 noiembrie 2010.

Prin răspunsul la cererea prealabilă din 8 mai 2015, s-a indicat că pretențiile înaintate nu pot fi examinate, deoarece cererea prealabilă a fost înaintată cu omiterea termenului de prescripție.

Reclamantul însă a susținut că, termenul de prescripție începe a curge din data la care a făcut cunoștință cu certificatul de urbanism pentru proiectare nr. 820/10 din 4 noiembrie 2010, adică din 27 martie 2015.

A relatat că, imediat după ce a luat cunoștință de acest act, a depus o cerere prealabilă în adresa pârâtului și prin urmare, termenul de prescripție a fost respectat.

Reclamantul a arătat că, certificatul de urbanism contestat este destinat pentru elaborarea documentației de proiect în privința imobilului situat în mun. Chișinău, str. Sf. Andrei 37, pe care îl deține cu drept de proprietate.

A mai explicat că la 10 februarie 2009 a fost eliberat certificatul de urbanism nr. 136/09 pe numele SRL „Frezia-Com” pentru terenurile și construcțiile situate în mun. Chișinău, str. Sf. Andrei 37, în care se indică obligatoriu că la solicitarea autorizației de construcție urmează să fie solicitate avizul Direcției generale de arhitectură, urbanism și relații funciare, acordul vecinilor din str. Sf. Andrei. 35, mun. Chișinău autentificat notarial, precum și contractul cu Regia „Autosolubritate”.

A declarat că certificatul dat are termenul de valabilitate de 12 luni și nu a fost prelungit, fiind valabil până la 10 februarie 2010.

A indicat că, în acest sens, au fost colectate avizul sanitar nr. 587 din 29 iunie 2010, acordul vecinilor, planul de încadrare eliberat de Direcția generală de arhitectură, urbanism și relații funciare din data de 10 februarie 2009, avizul Serviciului protecției civile și situațiilor excepționale din 13 iulie 2010.

Ulterior, la 4 noiembrie 2010 a fost eliberat certificatul de urbanism nr. 820/10 pentru eliberarea documentației de proiect - construirea blocului de locuit cu parcare subterană și obiective de menire social-culturală, în limitele terenului privat, din contul demolării imobilului existent situat pe str. Sf. Andrei. 37, mun. Chișinău, în care de asemenea se indică obligatoriu la solicitarea autorizației de construcție să fie solicitat avizul Direcției generale de arhitectură, urbanism și relații funciare, autorizația de desființare și contractul cu Regia „Autosolubritate”.

A menționat că, întru respectarea acestor condiții nu au fost prezentate avizele necesare, iar existența avizului sanitar nr. 587 din 29 iunie 2010, nu poate elucida obligativitatea eliberării și pentru certificatul de urbanism nr. 820/10, deoarece avizul sanitar a fost eliberat pentru certificatul de urbanism din 2009.

În opinia reclamantului, este suspicios faptul că în certificatul de urbanism din 4 noiembrie 2010 nu este menționată obligația de a prezenta acordul vecinilor, adică al său, acesta conținând doar obligația de a asigura distanța normativă între clădiri, ceia ce contravine art. 3 alin. (1) lit. d) din Legea privind autorizarea executării lucrărilor de construcție.

Reclamantul a solicitat constatarea nulității certificatului de urbanism pentru proiectare nr. 820/10 din 4 noiembrie 2010 eliberat SRL „Frezia-Com”.

La 5 iunie 2015 Eugeniu Țurcan a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului municipal Chișinău și Primăriei municipiului Chișinău, intervenient accesoriu SRL „Frezia-Com” cu privire la constatarea nulității autorizației de construire.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 5 martie 2015 a depus o cerere către Consiliul municipal Chișinău și Primăria municipiului Chișinău, prin care a

solicitat eliberarea copiei de pe autorizația de construcție și actele care au stat la baza emiterii acesteia.

Astfel, a fost informat să se apropie la sediul Primăriei municipiului Chișinău pentru a primi actele solicitate, totodată fiindu-i adus la cunoștință că autorizația de construcție nu poate să-i fie eliberată, deoarece a fost transmisă împreună cu alte acte pentru examinare în vederea prelungii acesteia.

La 8 aprilie 2015 a depus o cerere prealabilă privind revocarea autorizației de construcție nr. 313 din 12 iunie 2012, iar la 8 mai 2015 a primit răspunsul prin care i s-a comunicat despre neexaminarea cererii, deoarece a fost înaintată cu omiterea termenului de prescripție.

A menționat că, autorizația de construire contestată este destinată pentru construcția imobilului din mun. Chișinău, str. Sf. Andrei 37, fiind eliberată în baza certificatului de urbanism nr. 820/10 din 4 noiembrie 2010, care la rîndul său a fost eliberat SRL „Frezia-Com” cu un șir de încălcări.

La fel, a specificat că potrivit informației din certificatul de urbanism, terenul și imobilul litigios sunt amplasate în zona istoricii centrale a municipiului Chișinău cu statut de zonă protejată de importanță națională, acordat prin Hotărîrea Guvernului nr. 978 din 2 aprilie 2004.

Reclamantul a solicitat constatarea nulității autorizației de construire nr. 313 din 12 iunie 2012 eliberată SRL „Frezia-Com”.

Prin încheierea din 31 martie 2016 a Judecătoriei Centru, municipiul Chișinău, cererile de chemare în judecată au fost conexate pentru a fi examinate într-un singur proces.

Prin hotărîrea din 15 martie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cererea de chemare în judecată a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 27 martie 2017 și 16 ianuarie 2018 Eugeniu Țurcan a declarat apel împotriva hotărîrii din 15 martie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Prin decizia din 22 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Eugeniu Țurcan și s-a menținut hotărîrea din 15 martie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că prima instanță a dat o apreciere obiectivă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei și corect a aplicat normele de drept material și procedural, ajungând just la concluzia netemeinicii acțiunii.

La 23 august 2018 Eugeniu Țurcan reprezentat de avocatul Victoria Gamurari a declarat recurs împotriva deciziei din 22 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău.

În susținerea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o neîntemeiată și ilegală prin faptul că a fost emisă cu încălcarea și aplicarea eronată a normelor de drept material.

A susținut că instanțele de judecată nu au luat în considerație motivele expuse în privința încălcărilor comise la eliberarea actelor contestate, adoptând în consecință o hotărîre ilegală și neîntemeiată.

Recurentul a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărîrii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărîri prin care acțiunea să fie admisă integral.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 22 mai 2018, dar date privind recepționarea deciziei instanței de apel de către recurent, la dosar lipsesc.

Astfel, recursul declarat la 23 august 2018, este în termen.

Prin referința din 9 noiembrie 2018 SRL „Frezia-Com” a solicitat declararea recursului ca inadmisibil.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Eugeniu Țurcan reprezentat de avocatul Victoria Gamurari, în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Eugeniu Țurcan reprezentat de avocatul Victoria Gamurari, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul

normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de către Eugeniu Țurcan reprezentat de avocatul Victoria Gamurari.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de către Eugeniu Țurcan reprezentat de avocatul Victoria Gamurari, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Nina Vascan

Tamara Chișca-Doneva